

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לא תימא מברך אלא מהרהר.											!	◇	כב.		
ומי אית ליה לרבי יהודה הרהור?											♣		כב.		
בעל קרי שאין לו מים לטבול - קורא קריאת שמע, ואינו מברך לא לפניו ולא לאחריה, ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו מברך לפניו, אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא בשפתיו, דברי רבי מאיר.	והתניא: [רבי מאיר]										♣	■	◇	כב.	
בין כך ובין כך מוציא בשפתיו.	רבי יהודה:										♣	■	◇	כב.	
עשאן רבי יהודה כהלכות דרך ארץ.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	כב.		
(דברים ד') והודעתם לבניך ולבני בניך, וכתיב בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב, מה להלן באימה וביראה וברתת ובויע אף כאן באימה וביראה וברתת ובויע מכאן אמרו: הזבים והמצרעים ובאין על נדות - מותרים לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים, לשנות במשנה וגמרא ובהלכות ובאגדות, אבל בעלי קריין אסורים	דתניא: [ת"ק]										!	■	◇	כב.	
שונה הוא ברגילותו ובלבד שלא יציע את המשנה	רבי יוסי:										!	■	◇	כב.	
מציע הוא את המשנה ואינו מציע את הגמרא	רבי יונתן בן יוסף:										!	■	◇	כב.	
אף מציע את הגמרא ובלבד שלא יאמר אזכרות שבו	רבי נתן בן אבישלום:										!	■	◇	כב.	
לא יכנס למדרש כל עיקר	רבי יוחנן הסנדלר תלמידו של רבי עקיבא משום רבי עקיבא:										!	■	◇	כב.	
לא יכנס לבית המדרש כל עיקר	ואמרי לה:										!	■	◇	כב.	
שונה הוא בהלכות דרך ארץ.	רבי יהודה:										!	■	◇	כב.	
מעשה ברבי יהודה שראה קרי והיה מהלך על גב הנהר.	[רבי יהודה]										○		כב.		
אמרו לו תלמידיו: רבינו, שנה לנו פרק אחד בהלכות דרך ארץ											○		כב.		
ירד וטבל ושנה להם.	[רבי יהודה]										○		כב.		
אמרו לו: לא כך למדתנו רבינו: שונה הוא בהלכות דרך ארץ?											○		כב.		
אמר להם: אף על פי שמיקל אני על אחרים, מחמיר אני על עצמי.	[רבי יהודה]										○		כב.		
איך דברי תורה מקבלין טומאה.	תניא. רבי יהודה בן בתירא היה אומר:											■	◇	כב.	
מעשה בתלמיד אחד שהיה מגמגם למעלה מרבי יהודה בן בתירא.												○		כב.	
בני, פתח פיך ויאירו דבריך שאין דברי תורה מקבלין טומאה שנאמר (ירמיהו כ"ג) הלא נה דברי כאש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה.	אמר ליה: [רבי יהודה בן בתירא]											○	◇	כב.	
מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא.	אמר מר:											■	◇	כב.	
מסייע ליה לרבי אלעאי												■		כב.	
דאמר רבי אלעאי אמר רבי אחא בר יעקב משום רבינו:												■	■	כב.	
הלכה, מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא.	כתנאי:											■		כב.	
מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											■	■	כב.	
זה וזה אסור	רבי יהודה בן גמליאל אומר משום רבי חנינא בן גמליאל:											■	■	◇	כב.
זה וזה מותר.	ואמרי לה:											■	■	◇	כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מאן דאמר זה וזה אסור - כרבי יוחנן הסנדלר										■	◇
מאן דאמר זה וזה מותר - כרבי יהודה בן בתירא.										■	◇
נהוג עלמא כהני תלת סבי: כרבי אלעאי בראשית הגז, כרבי יאשיה בכלאים, כרבי יהודה בן בתירא בדברי תורה.	רב נחמן בר יצחק:										■
כרבי אלעאי בראשית הגז											■
ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ.	דתניא, רבי אלעאי:										■
כרבי יאשיה בכלאים											■
כדכתיב (דברים כ"ב) לא תזרע כרמך כלאים, רבי יאשיה אומר: לעולם אינו חייב עד שזורע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד.	[רבי יאשיה]										■
כרבי יהודה בן בתירא בדברי תורה											■
אין דברי תורה מקבלין טומאה.	דתניא, רבי יהודה בן בתירא:										■
בטלוח לטבילותא	כי אתא זעירי, אמר:										■
בטלוח לנטילותא.	ואמרי לה:										■
מאן דאמר בטלוח לטבילותא - כרבי יהודה בן בתירא.											■
מאן דאמר בטלוח לנטילותא - כי הא דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמיא בעידן צלותא.											■
בעל קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים - טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא, ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי, וכן עזאי יצא ושנאה לתלמידיו בשוק.	תנו רבנן:										■
פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא:											■
תני שנאה	חד: [רבי יוסי בר אבין / רבי יוסי בר זבידא]										■
תני לחשה.	וחד: [רבי יוסי בר אבין / רבי יוסי בר זבידא]										■
מאן דתני שנאה משום בטול תורה, ומשום בטול פריה ורביה.											■
ומאן דתני לחשה - שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים.											■
שמעתי שמקילין בה ושמעתי שמחמירין בה, וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו.	רבי ינאי:										■
מה טיבן של טובלי שחרין?	רבי יהושע בן לוי:										■
מה טיבן? הא איהו דאמר: בעל קרי אסור בדברי תורה.											⚡
הכי קאמר: מה טיבן בארבעים סאה? אפשר בתשעה קבין, מה טיבן בטבילה? אפשר בנתינה	[רבי יהושע בן לוי]										■
גדר גדול גדרו בה	רבי חנינא:										■
מעשה באחד שתבע אשה לדבר עבירה. אמרה לו: ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן? מיד פירש.	דתניא:										■
רבתי, מפני מה אתם מזולזלין בטבילה זו? אי משום צינה, אפשר במרחצאות	אמר להו רב הונא לרבנן:										■
וכי יש טבילה בחמין?	אמר ליה רב חסדא:										⚡
רב אדא בר אהבה קאי כוותך.	אמר ליה: [רב הונא]										■
רבי זירא הוה יתיב באגנא דמיא בי מסותא. אמר ליה לשמעיה: זיל ואיתי לי תשעה קבין ושדי עלואי.	[רבי זירא]										○
למה ליה למר כולי האי? והא יתיב בגווייהן	אמר ליה רבי חייא בר אבא:										⚡

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מי שמתו	מאן דאמר	אמר ליה: [רבי זירא]											כב.
מימרא	מאן דאמר	[רב נחמן]											כב.
כארבעים סאה מה ארבעים סאה בטבילה ולא בנתינה אף תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה.	מאן דאמר	כי אתא רב דימי אמר, רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטרא:											כב.
רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין.	מאן דאמר	[רב יוסף]											כב.
לא שנו אלא לחולה לאונסו, אבל לחולה המרגיל ארבעים סאה.	מאן דאמר	כי אתא רבין אמר: באושא הוה עובדא בקילעא דרב אושעיא, אתו ושאלו לרב אסי, אמר להו:											כב.
אתבר חצביה דרב נחמן.	מאן דאמר	[רב יוסף]											כב:
לא שנו אלא לחולה המרגיל, אבל לחולה לאונסו פטור מכלום.	מאן דאמר	[רב יוסף]											כב:
אצטמיד חצביה דרב נחמן.	מאן דאמר												כב:
מכדי כולה אמוראי ותנאי בדעורא קמיפלגי, ונחזי עורא היכי תקן	מאן דאמר	אביי:											כב:
עורא תקן לבריא המרגיל ארבעים סאה, ובריא לאונסו - תשעה קבין. ואתו אמוראי ופליגי בחולה	מאן דאמר	מר סבר: [רב דימי]											כב:
חולה המרגיל כבריא המרגיל, וחולה לאונסו כבריא לאונסו	מאן דאמר	ומר סבר: [רבין]											כב:
חולה המרגיל כבריא לאונסו, וחולה לאונסו פטור מכלום.	מאן דאמר	רבא:											כב:
נהי דתקן עורא טבילה, נתינה מי תקן?	מאן דאמר	והאמר מר:											כב:
עורא תקן טבילה לבעלי קריין	מאן דאמר	אלא אמר רבא:											כב:
עורא תקן טבילה לבריא המרגיל ארבעים סאה. ואתו רבנן והתקינו לבריא לאונסו תשעה קבין. ואתו אמוראי וקא מיפלגי בחולה	מאן דאמר	מר סבר: [רב דימי]											כב:
חולה המרגיל כבריא המרגיל, וחולה לאונסו כבריא לאונסו	מאן דאמר	ומר סבר: [רבין]											כב:
לבריא המרגיל ארבעים סאה וחולה המרגיל כבריא לאונסו - תשעה קבין, אבל לחולה לאונסו - פטור מכלום.	מאן דאמר	רבא:											כב:
הלכתא, בריא המרגיל וחולה המרגיל - ארבעים סאה, ובריא לאונסו - תשעה קבין, אבל לחולה לאונסו - פטור מכלום.	מאן דאמר	תנו רבנן: [רבנן]											כב:
בעל קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים - טהור במה דברים אמורים - לעצמו, אבל לאחרים - ארבעים סאה	מאן דאמר	רבי יהודה:											כב:
ארבעים סאה מכל מקום.	מאן דאמר	רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא ארישא.											כב:
רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא ארישא.	מאן דאמר	חד: [רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא]											כב:
הא דאמרת במה דברים אמורים לעצמו אבל לאחרים ארבעים סאה - לא שנו אלא לחולה המרגיל, אבל לחולה לאונסו - תשעה קבין	מאן דאמר	חד: [רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא]											כב:
כל לאחרים - אפילו חולה לאונסו - עד דאיכא ארבעים סאה.	מאן דאמר	חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא ארישא.											כב:
חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא ארישא.	מאן דאמר	חד: [רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא]											כב:
הא דאמר רבי יהודה ארבעים סאה מכל מקום - לא שנו אלא בקרקע, אבל בכלים - לא	מאן דאמר												כב:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא- ? question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■
---	---

		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-מי שמתו		מאן דאמר																					
מימרא																							
אפילו בכלים נמי.	וחד: [רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי ורבי אלעזר ורבי יוסי ברבי חנינא, חד מהאי זוגא וחד מהאי זוגא]												◆	■	◇								כב:
בשלמא למאן דאמר אפילו בכלים - היינו דקתני: רבי יהודה אומר ארבעים סאה מכל מקום. אלא למאן דאמר בקרקע - אין, בכלים - לא מכל מקום לאתויי מאי?																							כב:
לאתויי מים שאובין.																							כב:
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע ורבא בר שמואל כריכו ריפתא בהדי הדדי.																							כב:
אמר להו רב פפא: הבו לי לדידי לברוך, דנפול עילואי תשעה קבין.	[רב פפא]																						כב:
במה דברים אמורים - לעצמו, אבל לאחרים - ארבעים סאה אלא, הבו לי לדידי לברוך, דנפול עילואי ארבעים סאה.	אמר להו רבא בר שמואל, תנינא:																						כב:
הבו לי לדידי לברוך, דליכא עילואי לא האי ולא האי.	אמר להו רב הונא:																						כב:
רב חמא טביל במעלי יומא דפסחא להוציא רבים ידי חובתן.	[רב חמא]																						כב:
ולית הלכתא כוותיה.																							כב:
היה עומד בתפלה ונוכר שהוא בעל קרי - לא יפסיק, אלא יקצר.																							כב:
ירד לטבול, אם יכול לעלות ולהתכסות ולקרות עד שלא תהא הנץ החמה - יעלה ויתכסה ויקרא, ואם לאו - יתכסה במים ויקרא ולא יתכסה לא במים הרעים ולא במי המשרה, עד שיטיל לתוכן מים.																							כב:
וכמה ירחיק מהן ומן הצואה - ארבע אמות.																							כב:
היה עומד בתפלה ונוכר שהוא בעל קרי - לא יפסיק אלא יקצר. היה קורא בתורה ונוכר שהוא בעל קרי - אינו מפסיק ועולה, אלא מגמגם וקורא	תנו רבנן: [ת"ק]																						כב:
אין בעל קרי רשאי לקרות בתורה יותר משלשה פסוקים.	רבי מאיר:																						כב:
היה עומד בתפלה וראה צואה כנגדו - מהלך לפניו עד שיורקנה לאחריו ארבע אמות.	תניא אידך:																						כב:
לצדדין	והתניא:																						כב:
לא קשיא: הא - דאפשר, הא - דלא אפשר.																							כב:
היה מתפלל ומצא צואה במקומו, אמר רבה: אף על פי שחטא - תפלתו תפלה.	[רבה]																						כב:
והא (משלי כ"א) זבח רשעים תועבה	מתקיף ליה רבא:																						כב:
הואיל וחטא, אף על פי שהתפלל - תפלתו תועבה.	אלא אמר רבא:																						כב:
היה עומד בתפלה ומים שותתין על ברכיו - פוסק עד שיכלו המים, וחזור ומתפלל.	תנו רבנן:																						כב:
להיכן חזור?																							כב:
חזור לראש	חד: [רב חסדא/רב המנונא]																						כב:
למקום שפסק.	חד: [רב חסדא/רב המנונא]																						כב:
לימא בהא קמיפלגי																							כב: